

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	10
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 249 k.s.h. sprzeczność uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z umową spółki stanowi samodzielną przesłankę powództwa o jej uchylenie?”

III CZP 2/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wystąpienie przez działkowca z powództwem o uznanie wypowiedzenia umowy za bezskuteczne, w terminie określonym w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40) powoduje, iż prawo do działki nie wygasa do czasu prawomocnego oddalenia przez sąd takiego powództwa, a jeśli, pomimo wystąpienia z takim powództwem, prawo do działki wygaśnie wraz z upływem terminu wypowiedzenia i nastąpi to przed zamknięciem rozprawy, to czy sąd uwzględni taką okoliczność z urzędu?”

III CZP 3/16

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy większość w jakiej rada wierzycieli podejmuje uchwały

w postępowaniu upadłościowym na podstawie art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze jest większością zwykłą rozumianą w ten sposób, że dla skutecznego podjęcia uchwały wystarczające jest, aby liczba głosów «za» przewyższała liczbę głosów «przeciw»; przy jednoczesnym pominięciu głosów «wstrzymujących się», czy też większością bezwzględną rozumianą w ten sposób, że aby większość została osiągnięta, podczas głosowania liczba głosów «za» musi być większa od głosów «przeciw» i «wstrzymujących się»?

2. Czy większość o jakiej stanowi art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. należy odnosić do wszystkich członków powołanych przez sędziego komisarza, czy też do większości faktycznie obecnych na posiedzeniu członków rady wierzycieli?”

III CZP 4/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy notariusz jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (tj.: Dz. U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm.) w zw. z art. 43¹ k.c.?”

III CZP 5/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa darowizny udziału we współwłasności rzeczy ruchomej na rzecz współwłaściciela tej rzeczy powoduje przejście na obdarowanego uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy w postaci uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży w

całości?”

III CZP 6/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pominięcie w postanowieniu o podziale majątku wspólnego, mimo zgłoszenia żądania, orzeczenia w przedmiocie ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym uprawnia uczestnika postępowania do wniesienia apelacji od tego rozstrzygnięcia, czy tylko do złożenia wniosku o uzupełnienie postanowienia?”

III CZP 7/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy akt prawa miejscowego w postaci rozporządzenia nr 50 z dnia 7 sierpnia 2007 r. Wojewody Mazowieckiego w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Portu Lotniczego im. Fryderyka Chopina w Warszawie (Dz. Urz. Województwa Mazowieckiego Nr 156 z 2007 r., poz. 4276) utracił moc w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 z 2008 r., poz. 1227),

2) w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie postawione w pkt 1, czy utrata mocy obowiązującej ww. rozporządzenia nr 50 nastąpiła wskutek powszechnego zaprzestania jego uznawania i stosowania przez organy administracji publicznej oraz sądownictwo administracyjne (instytucja *desuetudo*) i jeżeli tak, to jaką datę

należy uznać za istotną dla zastosowania tego skutku?”

III CZP 8/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba, której po wygaśnięciu stosunku użyczenia przyznano uprawnienie do lokalu socjalnego na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r. poz. 150), obowiązana jest do opłacania odszkodowania, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ww. ustawy, w okresie od uprawomocnienia się wyroku eksmisyjnego do złożenia przez gminę oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego, a jeżeli tak to w jakiej wysokości?”

III CZP 9/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy postępowanie opiekuńcze nieprocesowe regulowane treścią przepisów art. 590 k.p.c. i następnie jest właściwym trybem dla dochodzenia roszczenia, którego przedmiotem pozostaje wynagrodzenie opiekuna prawnego po śmierci osoby, nad którą sprawowano opiekę (art. 597 k.p.c.)?

2. czy spadkobiercy osoby, nad którą sprawowano opiekę, są zainteresowanymi w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c.?

3. czy sąd ma obowiązek ustalania i następnie wezwania do udziału w sprawie na podstawie art. 510 § 2 k.p.c. spadkobierców osoby, nad którą sprawowano opiekę, na potrzeby postępowania toczącego się na podstawie art. 597 k.p.c. w przedmiocie wynagro-

dzenia opiekuna prawnego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 95/15 – z dnia 21 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie

Odpis pisma procesowego zawierający rozszerzenie powództwa nie podlega doręczeniu na podstawie art. 132 § 1 k.p.c.

III CZP 96/15 – z dnia 21 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy art. 74 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.) znajduje zastosowanie do odpowiedzialności właściciela spadkowej nieruchomości obciążonej hipoteką, będącego jednocześnie dłużnikiem osobistym odpowiadającym za zabezpieczoną hipoteką wierzytelność stosownie do art. 1031 § 2 k.c. do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 98/15 – z dnia 21 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy współwłaściciel nieruchomości, który nie występował w sprawie wszczętej na podstawie art. 209 k.c. przez innego współwłaściciela o wydanie rzeczy stanowiącej przedmiot współwłasności, jest uprawniony do uzyskania na swoją rzecz klauzuli wykonalności wyrokowi uwzględniającego powództwo windykacyjne?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 99/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Po uznaniu przez sąd bezskuteczności czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią z powodu pokrzywdzenia wierzyciela, termin do wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności rozporządzającej korzyścią między osobą trzecią, a osobą czwartą (art. 534 k.c.) liczy się od daty jej dokonania.

III CZP 100/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy osoba, która po wydaniu wyroku przez sąd I instancji wstąpiła do procesu jako spadkobierca, którego następstwo prawne stwierdzono na podstawie postanowienia Sądu wydanego w trybie art. 679 § 1 i 4 k.p.c., zamiast osoby, która występowała w toku postępowania przed sądem I instancji jako następca prawny strony zmarłej w toku tego postępowania na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia, który następnie został zmieniony, jest związana terminem do wniesienia apelacji przysługującym rzekomemu następcy prawnemu zmarłej strony oraz zakresem zaskarżenia apelacji wniesionej przez tego rzekomego następcę prawnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 105/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy przyjęcie na przechowanie pieniędzy w celu wydania ich osobie wskazanej przy złożeniu (art. 108 § 1 i 2 w zw. z art. 79 pkt 6 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r. poz. 164) rodzi po stronie notariusza obowiązek wydania zgodnego z celem opisanym w protokole przyjęcia depozytu także

**w przypadku wcześniejszego zażądania przez deponenta zwrotu
wplaconej kwoty?”**

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 672/14 – postanowienie z dnia 18 września 2015 r.

W oświadczeniu o przystąpieniu do grupy, o którym mowa w art. 6 ust. 2 w związku z art. 12 zdanie pierwsze ustawy dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz. 44), wystarczy powołanie się na treść pozwu, jeżeli nie uniemożliwia to oceny dopuszczalności rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym.

I CSK 800/14 – wyrok z dnia 30 września 2015 r.

We wzorcu umownym określającym ogólne warunki dodatkowego ubezpieczenia szpitalnego można określić maksymalny okres hospitalizacji limitujący obowiązek świadczenia pieniężnego ubezpieczyciela, chyba że sposób jego sformułowania stwarza niepewność co do tego, czy i kiedy konsument uzyska spodziewaną ochronę ubezpieczeniową; takie postanowienie stanowi klauzulę niedozwoloną w rozumieniu art. 385¹ § 1 zdanie pierwsze k.c.

IV CSK 703/14 – postanowienie z dnia 9 października 2015 r.

Ograniczenia dotyczące orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przewidziane w art. 377 w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 233 ze zm.) dotyczą także sytuacji, w których wierzyciel złożył wniosek o ogłoszenie upadłości, ale okazał się on nieuzasadniony.

III CSK 237/15 – postanowienie z dnia 18 listopada 2015 r.

1. Uzasadnienie wyroku sądu drugiej instancji wygłoszone na podstawie art. 326 § 3 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. powinno zawierać wszystkie elementy wskazane w art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1, z uwzględnieniem art. 387 § 2¹ i art. 505¹³ § 2 k.p.c. Uzasadnienie wygłoszone musi być zgodne z przyjętymi normami językowymi oraz odpowiadać podstawowym wymaganiom formalnym stawianym aktom urzędowym (sądowym).

2. Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego powinna spełniać wszystkie wymagania urzędowego dokumentu pisemnego, także w zakresie poprawności językowej i powszechnie przyjętych zasad typografii.

IV CSK 97/15 – wyrok z dnia 25 listopada 2015 r.

Odszkodowanie przewidziane w art. 36 ust. 3 w zw. z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, ze zm.) odpowiada ustalonej na dzień sprzedaży różnicy między wartością nieruchomości określoną przy uwzględnieniu przeznaczenia terenu przed zmianą planu zagospodarowania przestrzennego, a ceną, jaką właściciel albo użytkownik wieczysty faktycznie uzyskał, sprzedając nieruchomość po zmianie planu.

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 12/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

„Czy dopuszczalnym w procesie karnym jest dowód z materiałów kontroli operacyjnej, o której mowa w art. 19 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.), objętej zgodą sądu wyrażoną w postanowieniu wydanym na podstawie art. 19 ust. 1 lub 3 ustawy o Policji, po rozpoznaniu wniosku zastępcy Komendanta Głównego Policji?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 13/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego

Przedłużenie przez właściwego prokuratora, na podstawie art. 153 § 1 zdanie trzecie k.k.s., na okres powyżej 6 miesięcy, dochodzenia w sprawie o przestępstwo skarbowe, prowadzonego przez finansowy organ postępowania przygotowawczego i nadzorowanego przez organ nadrzędny nad tym organem, oznacza objęcie przez prokuratora nadzorem tego dochodzenia, obligując go do realizowania swoich uprawnień płynących z art. 298 § 1 i art. 326 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Dopiero z chwilą takiego przedłużenia można mówić o spełnieniu się, przewidzianego w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wymogu co najmniej nadzorowania przez

prokuratora takiego dochodzenia, jako warunku dopuszczalności skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli przewlekłość ta zaistnieje w czasie sprawowania takiego nadzoru.

I KZP 15/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Do przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485) popełnionych przez sprawcę, który działa wyłącznie poza granicami Polski ma zastosowanie art. 113 k.k.

I KZP 16/15 – z dnia 28 stycznia 2016 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Wydatki związane z oskarżeniem, o których mowa w art. 630 k.p.k. to także wydatki poniesione przez oskarżonego w związku z ustanowieniem w sprawie jednego obrońcy z wyboru. W wypadku częściowego uniewinnienia oskarżonego lub częściowego umorzenia prowadzonego przeciwko niemu postępowania może on zatem domagać się od Skarbu Państwa w tej części zwrotu tych kosztów.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 256/15 – wyrok z dnia 27 sierpnia 2015 r.

Treść art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, Dz. U. z 2014 r. poz. 1851, należy rozumieć jako nakaz merytorycznego rozpoznania wniosku o dodatkowe odszkodowanie i zadośćuczynienie; jeżeli względy słuszności nie przemawiają za uwzględnieniem uzupełniającego roszczenia, wniosek podlega oddaleniu.

III KZ 58/15 – postanowienie z dnia 17 września 2015 r.

Do rozpoznania zażalenia na orzeczenie o kosztach związane z odmową przyjęcia oczywiście bezzasadnego wniosku o wznowienie postępowania właściwy jest sąd, o którym mowa w art. 545 § 3 zd. 2 k.p.k.

II KZ 34/15 – postanowienie z dnia 25 września 2015 r.

Wyznaczenie obrońcy z urzędu przez organ procesowy, który w świetle art. 81 § 1 k.p.k. nie był do tego kompetentny, nie jest co do zasady okolicznością wyłączającą uprawnienie tego obrońcy do ubiegania się o przyznanie mu przewidzianych prawem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

II KO 49/15 – postanowienie z dnia 25 września 2015 r.

1. Wyrażenie „oczywista bezzasadność”, w odniesieniu do wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania karnego – art. 545 § 3 k.p.k., należy rozumieć podobnie jak na gruncie przepisu art. 535 § 3 k.p.k., a zatem bezzasadność oczywista to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia.

2. „Oczywista bezzasadność” wniosku o wznowienie postępowania może wynikać, z przykładowo powołanego w art. 545 § 3 k.p.k., odwołania się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, jak i z niepowołania we wniosku podstaw wznowienia albo wskazania takich, które nie są przewidziane w ustawie.

II KK 225/15 – postanowienie z dnia 25 września 2015 r.

1. Dokonanie przez pokrzywdzonego cesji roszczeń wynikających z orzeczonego na jego rzecz obowiązku naprawienia szkody powoduje, że wykonanie takiego obowiązku staje się bezprzedmiotowe, natomiast brak jego realizacji względem podmiotu trzeciego, który nabył w drodze cesji przedmiotową wierzytelność, nie może być uznany za niewykonanie obowiązku probacyjnego w rozumieniu art. 75 § 2 k.k.

2. Uchylenie, w wyniku rozpoznania kasacji, postanowienia zarządzającego wykonanie kary pozbawienia wolności, powodujące z mocy prawa ustanie wykonywania kary, pociąga za sobą również ustanie odbywania tej kary w systemie dozoru elektronicznego (obecnie instytucja ta uregulowana jest w Rozdziale VIIa Kodeksu karnego wykonawczego); wystąpienie tego skutku nie jest warun-

kowane wydaniem jakiegokolwiek odrębnego orzeczenia. (art. 538 § 1 *in princ.* k.p.k.)

V KK 232/15 – wyrok z dnia 2 października 2015 r.

Przepis art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, Dz. U. 2013 r. poz. 1409 ze zm., chroni swobodę i skuteczność tych czynności właściwych organów administracji architektoniczno – budowlanej i organów nadzoru budowlanego, do których są one uprawnione na podstawie przepisów tej ustawy. Penalizowane jest udaremnianie czynności, niezależnie od tego, czy właściwy dla egzekucji administracyjnej organ, w tym wypadku wojewoda, wszczął na podstawie tytułu wykonawczego egzekucję w celu przymuszenia podmiotu zobowiązanego do wykonania ciężącego na nim obowiązku.

II KK 148/15 – postanowienie z dnia 8 października 2015 r.

1. Przepis art. 440 k.p.k. jest skierowany do sądu odwoławczego i dopuszcza orzekanie przez ten sąd poza granicami zaskarżenia oraz podniesionych zarzutów, co należy rozumieć jako uprawnienie i obowiązek tego sądu, gdy dostrzeże on naruszenia wykraczające poza zakres zaskarżenia i podniesione w apelacji zarzuty, a nie prawo stron do tego, aby w środku odwoławczym, podnosząc zarzuty i zakreślając zakres zaskarżenia, od razu żądały one od sądu rozpoznania swojej skargi także poza zakreślonym przez nie zakresem.

2. Wadliwości przebiegu rozprawy odwoławczej oznaczające rażąco obrazę przepisów w tym postępowaniu, mogą stanowić zasadny zarzut kasacyjny jedynie wtedy, gdy spełniają wymóg wskazany w art. 523 § 1 k.p.k., a więc mogły mieć istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZ-
NYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 1/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy emerytury pomostowe określone przepisami ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 965) są świadczeniami z tytułu starości, a w konsekwencji czy z mocy art. 3 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.04.166.1), rozporządzenie to znajduje zastosowanie przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SZP 4/15 – z dnia 21 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2014 r., poz. 243 ze zm.), w brzmieniu nadanym przez art. 71 pkt. 11 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), może stanowić podstawę nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który nie wypełnił obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą – Prawo telekomunikacyjne.

III SZP 5/15 – z dnia 21 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy udzielona przez Prezesa URE przedsiębiorstwu energetycznemu koncesja na prowadzenie działalności gospodarczej, polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej pochodzącej ze wspólnego spalania paliw konwencjonalnych i biomasy, której integralną częścią jest tzw. Dokumentacja Uwierzytelniająca, określa w sposób wiążący dla Prezesa URE oraz przedsiębiorstwa energetycznego szczegółowe warunki wykonywania działalności koncesjowanej, a jeżeli tak, to czy Prezes URE jest związany tymi warunkami w postępowaniu o wydanie świadectw pochodzenia dla energii wyprodukowanej w instalacji, której decyzja taka dotyczy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III PZP 9/15 – z dnia 27 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie

Przepis art. 40 k.p. wyłącza stosowanie zakazu wypowiedzenia umowy o pracę, o którym mowa w art. 39 k.p. niezależnie od tego, czy uzyskanie przez pracownika prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy nastąpiło przed, czy w okresie ochronnym.

III PZP 10/15 – z dnia 27 stycznia 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

1. Sąd rozpoznając sprawę z odwołania od oceny okresowej pracownika służby cywilnej (art. 83 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, jednolity tekst: Dz. U z 2014 r., poz. 1111 ze zm.) jest uprawniony wyłącznie do kontroli zachowania trybu dokonania oceny oraz uzasadnienia negatywnych ocen częściowych (na poziomie poniżej oczekiwań i znacznie poniżej oczekiwań) pod kątem prawdziwości podanych okoliczności faktycznych oraz zastosowania obiektywnych i sprawiedliwych kryteriów (art. 94 pkt 9 k.p.).

2. Uwzględniając powództwo pracownika sąd nie zmienia oceny okresowej, ale uchyla ją w całości lub części, co zobowiązuje pracodawcę do jej ponownego dokonania.

3. Uchylenie negatywnej oceny okresowej jest dopuszczalne jedynie w przypadku naruszeń mających istotny wpływ na ostateczny wynik tej oceny okresowej.